Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorî nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care ɖi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése lunî 20 francî, pe trei lunî 10 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorî.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etaginlŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banî.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 188. Brașovŭ, Vinerî 26 Augustŭ (7 Septemvre) 1888.

Brașovŭ, 25 Augustŭ st. v. 1888.

Nu mai încape îndoélă, că mișcarea Cehilorŭ a adusŭ puțină viéță în întrulŭ monarchiei, unde se părea, că cestiunea naționalităților a amorțitŭ cu totulŭ.

Și totușî cine va nega, că cestiunea naționalităților este cestiunea de viéță a monarchiei habsburgice? Cine va nega că acésta cestiune e încă departe de a fi resolvată, cu tóte că resolvarea ei grabnică se impune din ce în ce mai multŭ ca celŭ mai de căpeteniă interesŭ alŭ împĕrăției.

Dincolo de Laita celŭ puținŭ se manifestă stăruința de a ajunge la o împăcare a naționalităților și luptele naționale au devenitŭ acolo o adevĕrată trebuință.

Dér de unŭ timpŭ încóce naționalitățile slave au începutŭ sĕ-șî pérdă pațiența, pentru că vĕdŭ că cu tactica urmărită de cabinetulŭ Taaffe se apropiă prea încetŭ de ținta dorită, așa că concesiunile mai micî ce li s'au făcutŭ în privința limbei amenință de a deveni ilusorie printr'o asemenea politică de trăgănare.

Cehii mai alesŭ se temŭ, că politica oportunistă a clubului lorŭ din sînulŭ maiorității camerei, amână prea multŭ realisarea dorințelorŭ și aspirațiunilorŭ lorŭ, fără a delătura totodată și periculŭ de a perde érășî posițiunea favorabilă, ce-o ocupă aɖî Cehii în statŭ, printr'o neașteptată întorsĕtură a lucrurilorŭ.

Carpe diem îșî ɖice Dr. Gregr și de aceea stăruie elŭ așa de multŭ ca Cehii sĕ părăséscă politica de oportunitate și sĕ-șî reclame drepturile în tótă întregimea lorŭ.

Partida Cehilorŭ tinerî pare dispusă a juca în Boemia unŭ rolŭ anologŭ celuia ce l'a jucatu odinióră oposițiunea estremă maghiară. E vorba de a băga puțină spaimă în șirurile maiorității, care cu tóte principiile ei federaliste, ce pretinde a le profesa a devenitŭ fórte indiferentă în cestiunile de dreptŭ naționalŭ.

Combătêndŭ politica „Cesky Klub"-ului Cehii tinerî speră că vorŭ esercita o presiune asupra guvernului silindu'lŭ de a părăsi tactica sa de așteptare.

Se pare însĕ, că acțiunea Cehilorŭ tinerî nu este numai unŭ resultatŭ alŭ combinațiunei comune, căcî partida lui Rieger este fórte îngrijată, ca nu cumva prin acésta acțiune sĕ se strîce mai multŭ decâtŭ sĕ se foloséscă causei boeme.

Presupunerea nóstră, că conferența convocată de Dr. Rieger are de scopŭ a a afla unŭ *modus vivendi* între cele două partide boeme se adeveresce.

„Nu mai putemŭ sĕ privimŭ" — scrie „Politik" — „cu mânile încrucișate la așa numita mișcare națională în Boemia, care a luatŭ nisce dimensiunî și unŭ caracterŭ, care póte sĕ ne compromiță succesele politice dobêndite până acuma".

De aceea Dr. Rieger n'a conchiămatŭ numai o conferență a partisanilorŭ sĕi, ci o conferență de notabilî, care sĕ cuprindă pe toțî patrioții cehî și sĕ afle unŭ *modus vivendi* între cele douĕ partide.

De-lŭ vorŭ afla orî nu, mișcarea dintre Cehî este și rĕmâne fórte importantă pentru viitórea soluțiune a cestiunei naționalităților în monarchia nóstră.

Procesulŭ de pressă alŭ foiei „Romänische Revue."

Cuvêntarea apĕrătorului Corielanŭ Brediceanu:

(Fine.)

Prin urmare acusarea: cumcă suntemŭ scoșî din tóte terenele, unde amŭ puté sĕ ne luptămŭ cu arme legale pentru interesele nóstre, nu e numai fórte gravă, dér și fórte adevĕrată. Cu reproducerea „adevĕrului" nu se ațîță nimenî la „ură" contra națiunei maghiare, pentru-că nu națiunea maghiară se acusă d'acéstă nedreptățire, ci guvernulŭ și sistemulŭ sĕu.

A doua „acusare gravă", ce ɖice dlŭ procurorŭ, că se cuprinde în contra națiunei maghiare, ar fi punctulŭ acela din alŭ II articlu încriminatŭ, unde se ɖice: „cumcă guvernulŭ face totŭ pentru promovarea intereselorŭ maghiarismului, neluândŭ în considerare, că prin acésta suferŭ interesele drepte ale naționalităților și în deosebî ale Românilorŭ". Cuvêntulŭ „ilegale" nu se află în textulŭ articlului; dealtmintrelea totŭ cuprinsulŭ articlului e adevĕrŭ curatŭ până la o literă și în articlulŭ cetitŭ se dovedesce până la evidență și cu cuvintele eminentului bărbatŭ de statŭ alŭ Ungariei contele A. *Apponyi*, că „pentru naționalitățî *nimicŭ* nu putemŭ și nicî nu putemŭ sĕ vremŭ a face fiindcă nicî pentru *interesele nóstre unguresci* nu avemŭ destulŭ".

Acestŭ tristŭ adevĕrŭ însĕ éră nu se referesce la națiunea maghiară, ci numai la guvernŭ, căruia a-i enumĕra propriele fapte nu póte fi crimă, éră către națiunea maghiară se adreséză autorulŭ nu cu ură, ci cu adevĕrată iubire patriotică, voindŭ a o lumina, că protecțiunea separată a intereselorŭ sale prin sistemulŭ guvernului actualŭ 'i póte precipita în modŭ măestritŭ o înaintare și o înflorire mai repede, dér numai pe conta oprirei progresului la celelalte naționalitățî. O asemenea influință nenaturală și dăunósă la celelalte naționalitățî nu póte contribui nicî când la întărirea patriei, ai cărei fii toțî suntemŭ, căcî oprirea progresului la naționalitățî le slăbesce; ér slăbirea lorŭ e dăunósă nu numai pentru ele, dér și pentru națiunea maghiară și patria comună, la a căreia susținere și ridicare toțî ne punemŭ umerii și la a cărei apĕrare trebue, deopotrivă, toțî sĕ ținemŭ pepturile nóstre; căcî suntemŭ avisațî unii la alții și cum în trecutŭ mai bine de 1000 anî, așa și de presentŭ trebue sĕ împărțimŭ *„binele și rĕulŭ și așa și pe viitorŭ"* numai trăindŭ în bună înțelegere și lucrândŭ la progresulŭ reciprocŭ putemŭ face acésta.

Cumcă d-lŭ procurorŭ nu procede din asemenea vederî, resultă din identificarea „statului maghiarŭ" cu națiunea maghiară, carea o face atuncî, când învinovățesce pe clientul meu „că a câștigatŭ în preparandia de statŭ din Deva cultură și stipendiu de statŭ." Și cere ca pentru aceste bunĕtățî gustate dela statŭ clientulŭ meu sĕ fiă „mulțămitorŭ națiunei magiare."

Apoi vĕ rogŭ d-le procurorŭ a Vî'o însemna, că noi nu recunóscemŭ că statulŭ e alŭ națiunei maghiare. Statulŭ e și alŭ nostru, alŭ Românilorŭ, și până când nu căutațî la colórea sângelui și banilorŭ, carî i-amŭ vĕrsatŭ noi Românii pentru susținerea acestui statŭ, și primițî contribuțiunea nóstră, trebue sĕ vĕ dedațî *cu idea, că acestŭ statŭ e și alŭ nostru alŭ Românilorŭ*; prin urmare atâta precâtŭ e clientulŭ meu datorŭ cu recunoscință „națiunei maghiare" pentru cultura și stipendiulŭ primitŭ dela statŭ, atâta mulțămită e datorŭ și celoralalte naționalitațî.

Rĕmâne a mai discuta, Onor. d-nî jurațî, că óre cuprinde-se în articulii incriminațî provocare directă la „ură", precum prescrie § 172 resp. §. 171 alŭ codicelui penalŭ.

Acéstă „provocare directă" dlŭ procurorŭ nicî n'a aflat'o și nicî nu se află în articolii încriminațî; éră décă lipsesce acéstă „provocare directă la ură contra națiunei maghiare în casŭ concretŭ, — atuncî lipsesce orî și ce basă pentru constatarea delictului de „ațîțare contra naționalităților". Potŭ fi în articulii încriminațî terminî aspri, ba chiar condămnătorî a politicei actualului guvernŭ; potŭ fi înșirate motive pentru de a arăta, câtŭ suntŭ de vătămătóre unele legî orî instituțiunî, dér fără de „provocarea directă la ură" nu póte fi ațîțare.

Cu scopŭ și cu multŭ simțŭ de libertate s'a spusŭ „provocarea directă la ură" ca modŭ de acțiune în §§. legei criminale pentru ca sĕ se pótă constata că autorulŭ plinŭ de ură în contra unei naționalitățî „abusândŭ de libertatea pressei voesce ca ura" care o nutreșce elŭ, sĕ o transpună și la alții și sĕ-i determineze și pe ei la manifestarea urei contra naționalităților.

Atâtŭ în legea de pressă din 1848, câtŭ și în §§ 172 și 171 a cod. penalŭ s'a spusŭ espresŭ, ca recerință inomisă la constatarea acestui delictŭ, *provocare*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

Amintirî din Pribegia după 1848.

de

IOANŬ GHICA.

III

A. G. Golescu și Stefanŭ Golescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

Parisŭ, 17 Decemvre 1888.

(Urmare.)

Turcii sĕ se liniștéscă dér. Nu esistă poporŭ care sĕ dorésca aɖî mai multŭ o Turciă tare ca Moldo-Valachii, și în acestŭ poporŭ nu este partidŭ mai devotatŭ intereselorŭ Porței decâtŭ partidulŭ democraticŭ, acela care lucră cu o perseverantă neobosită spre a scăpa clasele sĕrace și ignorante de influința ce ar puté-o exercita Rușii asupra lorŭ prin mijloculŭ acelorŭ boerî, carî totdéuna au înclinatŭ spre Rusia și totdéuna au făcutŭ pe Pórtă, ca sĕ servéscă Rusiei, care în schimbulŭ bunelorŭ lorŭ servicii a luatŭ poporului vechile sale drepturî și a boierilorŭ privilegii ce nu le-ar fi avutŭ nicîodată și carî causau ruina țĕrei.

Scirile ce mi-le dai suntŭ grave; ele potŭ aduce rĕsboiulŭ; de-ar da D-ɖeu sĕ fiă așa și îndată noi vomŭ alerga la Constantinopolŭ unde vomŭ forma o legiune moldo-valahă spre a merge cu Turcii în contra acestorŭ blăstămațî Calmucî, carî ruinéză țéra nóstră. Décă la Constantinopolŭ ar fi atâta ură în contra Rușilorŭ cum e între noi, rĕsboiulŭ ar fi deja declaratŭ, dér póte că acésta se va întêmpla în curêndŭ.

Dă-țî silința a face sĕ înțelégă cei din Constantinopolŭ, că totŭ ce se va face spre revisiunea regulamentului sub presiunea ocupațiunei streine, va purta în sine principiulŭ propriei sale condamnărî, cum l'a purtatŭ regulamentulŭ însușî; de altmintrelea acéstă lucrare riscă de a fi făcută în avantagiulŭ Rusiei, mai alesŭ că 2000 de Românî nu suntŭ în posițiune de a influința opiniunea publică și că aceștia suntŭ tocmai aceia carî reunescŭ în sine mai multă inteligință și mai multă ură în contra protectoratului rusescŭ. Ar fi o greșală imensă pentru Turcia, décă ar consimți la acéstă revisiune, înainte de a se evacua Principatele și înainte de a se proclama o amnestiă generală, care ar permite tuturorŭ refugiaților moldo-valachî de a reîntra în țéră spre a întări partidulŭ turcescŭ. Sperămŭ că acéstă greșală nu se va face, căcî atuncî tótă campania în contra protectoratului rusescŭ ar trebui reîncepută sub condițiunî multŭ mai desavantagiósă.

Adio, curagiu și credință în viitorŭ sĕ fiă devisa nóstră!

A. G. Golescu.

A. G. Golescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

„Frate Ghica,

„Scrisórea acésta țî-o scriu franțuzesce, după povețele d-lui *Si-fels de Soldenhof*, care ne ɖice, că Turcii suntŭ înfricoșațî de simpatia nóstră către Austria și că o scrisóre care ne-ar apĕra de tóte imputațiile ce ni se facŭ (fără a fi destinată însĕ pentru dênșii) lî-arŭ da mare încredere în lucrările nóstre când le-ai citi-o tu ca dovadă de bunele nóstre simțeminte.

„Étă dér pentru asta m'am pusŭ și eu de am scrisŭ cele alăturate în limba franțuzéscă.

„Pe lângă acésta sĕ'țî mai recomandŭ aicî a căuta, de va fi cu putință, prin Archivele turcescî, datulŭ despre dreptulŭ nostru politicŭ. Tu scii turcesce, veɖî dér nu cumva vei puté se dobêndescî voia a scormonì prin archivele lorŭ? Póte sĕ găsescî multe fórte folositóre și nesciute de noi, precum spre pildă corespondința când cu tractatulŭ dela Charlovitz, unde Turcii au rĕspunsŭ trimișilorŭ Leșî, că principaturile nu suntŭ supuse cu sabia, și prin urmare Pórta nu póte înstrăina nicî o parte din pământulŭ lorŭ. Veɖî asemenea corespondența când cu darea Bucovinei și a Basarabiei. Veɖî asemenea protesturile ce s'au făcutŭ de puterile Europene în contra tractatului de St. Petersburgŭ (1834) prin care se ɖice, că nu s'a cunoscutŭ Regulamentulŭ Țĕrei de legalŭ, nicî protectoratulŭ Rusiei.

„Aceste protesturî le voiu căuta și eu, dér póte că tu mai lesne le vei dobêndi dela Turcî.

„Acum îmî aducŭ aminte, că tu mĕ întrebî de resultatulŭ conversației mele cu Thiers. Étă'l: De se vorŭ arĕta Rușii că vorŭ se păstreze Principaturile peste soroculŭ condiționalŭ pusŭ în circularea lui Nesselrode, 19 Iulie (1 Augustŭ), apoi crede și elŭ că Francia nu póte privì cu nepăsare, etc., etc.! ! !

„Alăturata scrisóre pentru vară-mea fă bine a o trimite la Bucurescî.

Salutare și frățiă.

(Finea va urma).

directă, şi după Csemegi, codificatorele nostru, *provocare directă* din aceştĭ paragrafĭ ai legei e *dispoşiţiunea cea mai liberală* şi garanţia cea mai puternică a libertăţii nóstre de presă! Ar fi decĭ egalŭ cu ridicarea din ţiţînĭ a unuia dintre cei mai puternicĭ stâlpĭ ai legei nóstre de pressă, décă în contra dispoşiţiunilorŭ esprese ale legei s'ar osêndi acusatulŭ, carele n'a îndreptatŭ cătră Românĭ „provocare directă“ şi când în lipsa acestei provocărĭ o faceţĭ acésta, atuncĭ ar fi osânditŭ nu elŭ, ci legea de pressă ar fi osândită în Ungaria! Şi fără de nicĭ unŭ înţelesŭ ar fi a avé legea positivă şi sancţionată, décă nu se aplică séu décă s'ar aplica în contra înveḑeratului ei înţelesŭ; înzadarŭ se aducŭ legĭ liberale, carĭ emuléză cu cele mai frumóse legĭ ale statelorŭ europene civilisate, décă la *aplicarea lorŭ* nu le ţinemŭ, şi décă prin sentinţă séu verdictŭ declarămŭ pe cineva de vinovatŭ, atuncĭ, când legea îi asecură libertatea de cuvêntŭ şi-i garantéză scutire de orĭ ce pedépsă.

Onor. domnĭ juraţĭ! M'am silitŭ a vĕ demonstra cumcă în articulii încriminaţĭ nu e vorba de „naţiunea maghiară“, de ură în contra ei, şi că clientulŭ meu nu a urîtŭ şi nicĭ nu urăşce naţiunea maghiară, nicĭ n'a adresatŭ în articulii încriminaţĭ „provocare directă“ la „ură“ contra naţiunei maghiare — dreptŭ aceea despre delictulŭ de „aţiţare“, propusŭ de d-lŭ procurorŭ, nicĭ nu póte fi vorbă. De altă parte am constatatŭ, că articulii încriminaţĭ nu cuprindŭ altceva, decâtŭ o critică a guvernului şi sistemului sĕu de guvernare; éră pentru o astfelŭ de critică legea positivă garantează „libertatea cuvêntului şi a pressei.“

Incheiu decĭ apĕrarea cu cuvintele fostului ministru de justiţiă rostite în şedinţa din 1 Decemvre 1877, tocmai la crearea § 161 al legei penale: „Eu nu îmĭ potŭ închipui curte cu juraţĭ, orĭ judecătorŭ, care pe basa §-lui acestuia ar putea pedepsi pe cineva, pentru aceea, că arată daunabilitatea séu lipsele unei instituţiunĭ, basate pe lege, şi fiind că desvoltă lipsa de a-o schimba séu strămuta.

Vĕ rogŭ a-mĭ absolva clientulŭ.

Replica procurorului, care se vede, că sub impresiunea apĕrării şĭ-a perdutŭ niţelŭ capulŭ, — a fostŭ că: legea nu pretinde „provocare directă“ (citesce §. 171); — că Românii de aceea nu au d-nĭ în oficii, fiindcă nu le place sĕ înveţe şi sĕ lucreze că se póte lăţi „Romänische Revue“ şi în limba germană, căcĭ Românii cei mai cu dare de mână şi carĭ o susţinŭ, potŭ plăti agenţĭ, carĭ sĕ o esplice poporului; — şi ca juraţii sĕ-şĭ facă datorinţa ca Ungurĭ în prima liniă — *căcĭ astfelŭ de buruene, ca Stefanŭ Albu şi ca cei ce stau la spatele foii „Romänische Revue“ décă nu altfelŭ, cu puterea brutală trebue sĕ fiă extirpaţĭ.* (Puctŭ de nulitate — pentru influinţarea oprită a juraţilorŭ).

Apĕrătorulŭ **Brediceanu** rĕspunse atât de nimeritŭ şi de înfocatŭ, încâtŭ întreg publiculŭ, chiar şi Ungurii, l'au aplaudat şi se strigă „Eljen“ şi „sĕ trăiască“, până ce presidentulŭ i-a ameninţatŭ cu „curăţirea salei“. Étă rĕspunsulŭ:

Cuvintele cele din urmă ale d-lui procurorŭ, că ómenĭ ca St. Albu trebue extirpaţĭ cu puterea — mĕ facŭ acuşĭ sĕ uitŭ, că suntŭ în faţa unui on. tribunal şi a curţii cu juraţĭ şi atâta dispreţŭ faţă de libertate şi de instituţiunile ei n'aş fi presupusŭ nicĭ când la representantele puterii de statŭ.

Şi décă nu din aderenţă cătră libertate şi instituţiunile ei, măcarŭ din respectulŭ cătră decorulŭ justiţiei şi din stimă cătră tribunalŭ *mĭ-ar fi părutŭ mai bine ca sĕ nu fi auḑită acele cuvinte.*

D-lorŭ, când procurorulŭ statului, cu tótă puterea statului la mână, apeléză la forţa brutală faţă cu noi, carĭ amŭ venitŭ cu stima cuvenită sĕ ne supunemŭ legei şi cu totŭ respectulŭ aşteptămŭ verdictulŭ D-Vóstre bunŭ orĭ rĕu, — (noi dreptŭ ilŭ ceremŭ) atuncĭ ascultându-lŭ nu suntemŭ „miei blânḑĭ“ faţă de acusatŭ. — Referitorŭ la celelalte reflexiunĭ ale d-lui procurorŭ observŭ, că § 172 alŭ legei criminale susţine modulŭ de acusaţiune descrisŭ în § 171 şi prin urmare ostănéscă d-lŭ procurorŭ c'unŭ § mai la dealŭ şi se va convinge, că nu eu, ci legea positivă pretinde „provocare directă“ pentru *stârnirea urei contra unei naţionalităţĭ.*

Ce privesce bogăţia celorŭ dela spatele foii „Rom. Revue“ şi suspicionarea acelora, eu credŭ, că buna cuviinţă décă nu simţulŭ de dreptate impune orĭ şi cărui omŭ a nu acusa pe cei ce nu suntŭ presenţĭ şi nu se potŭ apĕra.

In fine respingŭ cu indignare insinuarea, că Românii nu voescŭ a „studia şi a munci“ şi acésta ar fi causa, că nu suntŭ în oficii. Causa e însĕ, că cei învĕţaţĭ şi muncitorĭ nu vreau sĕ fiă scriitorii acelora, carĭ ar trebui sĕ fiă ei scriitorii lorŭ. Cu tóte asupririle şi suferinţele avemŭ inteligenţă, poftimŭ la oraşe sĕ vĭ-o probezŭ, — şi poftimŭ peste hotară unde cu sutele, ba cu miile stau d-rii, advocaţii, inginerii etc., — şi ce credĭ, d-le procurorŭ, că aceia s'au dusŭ de florĭ de cucŭ, s'au au expatriatŭ din dorŭ de emigrare? Nu! Fii poporului românŭ nu'şĭ părăsescŭ patria decâtŭ numai siliţĭ de împrejurărĭ, din poporulŭ românŭ n'a făcutŭ încă nimenea colonii de emigranţĭ şi nicĭ nu va face. Aicĭ se nasce, aicĭ trăesce, aicĭ móre pe pămêntŭ strămoşescŭ.

După terminarea pledoariei, presidentulŭ uită d'a întreba pe acusatŭ, décă mai are ceva de spusŭ — casŭ de nulitate — face resumatulŭ şi formuléză întrebările:

„Vinovatŭ e acusatulŭ de delictulŭ contra „constituţiunei“ comisŭ în ambii articolĭ?

Brediceanu: Acusarea s'a ridicatŭ pentru „delictŭ de aţiţare contra naţionalităţilorŭ“, decĭ pentru acestŭ delictŭ sĕ se pună întrebărĭ onor. d-nĭ juraţĭ, ér nu pentru „aţiţarea în contra constituţiunei.“

(Casŭ de nulitate, deórece juraţii suntŭ induşĭ în eróre şi apĕrarea e paralisată, fiindŭ că nu s'a estinsŭ asupra delictului pusŭ în întrebările cătră juraţĭ.)

Tribunalulŭ respinge cererea.

Juraţii se retragŭ şi după votare, cu 6 voturĭ contra 6, absolvéză pe St. Albu într'unŭ casŭ; ér în casulŭ II (Zur Lage der Romänen in Ungarn) ilŭ află vinovatŭ cu 7 contra 5 voturĭ.

Tribunalulŭ ilŭ judecă *la unŭ anŭ închisóre şi 500 fl. amendă.* Apĕrătorulŭ insinuă recursŭ de nulitate.

D. Dr. Nicolae Oncu, advocatŭ în Aradŭ, şi Gheorghe Telescu, protopresbiterŭ gr. cat. în Aradŭ, primindŭ garanţa, acusatulŭ Ştefanŭ Albu a rĕmasŭ liberŭ, până la deciderea recursului de nulitate.

Nu ne tocmimŭ!

Sub titlulŭ acesta găsimŭ în „Ellenzék“ dela 5 Septemvre curióse întorseturĭ de stilŭ unguresců:

„Cehii — ḑice numita fóiă — îşĭ spargŭ capulŭ după lucrurĭ nostime. Ei voescŭ nicĭ mai mult nicĭ mai puţinŭ decâtŭ ca monarchia austro-ungară în viitorŭ sĕ constea nu din două state ca până acuma, ci din trei. Care va sĕ ḑică şi Bohemia sĕ fiă statŭ cu drepturĭ egale Austriei şi Ungariei.....

„Ce ar însemna tóte aceste? Aceea că Bohemia primo loco s'ar nisui sĕ'şĭ câştige pe séma sa tóte condiţiunile acele, ce se recerŭ şi se cuvinŭ unui statŭ de sine stătătoriu. Ar pretinde domnia necondiţionată a limbei cehice chiar şi în instituţiunile de statŭ comune. Arŭ pretinda póte armată naţională şi mai pre susŭ de tóte órecare cercŭ de influinţă asupra afacerilorŭ de statŭ comune. Tóte acestea ar fi la loculŭ sĕu, décă afară de Ungaria şi Austria ar fi de lipsă sĕ se mai creeze în monarchiă unŭ alŭ treilea statŭ independentŭ, prin ceea ce monarchia ca putere dualistă s'ar puté întări în lăuntru orĭ 'i s'ar mai mări cerculŭ sĕu de influinţă....

„Din punctŭ de vedere ungurescŭ — ḑice „Ellenzék“ — nisuinţele Cehilorŭ suntŭ de desfătuitŭ. Ele lovescŭ însĕ de a dreptulŭ în interesele Austriei.

„Dér, ḑice „Ellenzék“, nu póte fi nicĭ în interesulŭ nostru ca Cehii în privinţa politică şi comercială, ajungêndŭ pe aceeaşĭ tréptă cu noi, sĕ dispună în astfelŭ de trebĭ, în carĭ dreptulŭ de dispunere neprivesce esclusive numai pe noi şi de carĭ amŭ fostŭ aşa de nebunĭ de a abḑice în favorulŭ Austriei când cu încheiarea pactului.

„Décă acum şi Cehii pretindŭ unŭ statŭ de sine stătătorŭ, séu mai bine ḑis ca statŭ de sine stătător ar voi sĕ influinţeze în tóte afacerile monarchiei dualiste, asta n'ar însemna nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ, decâtŭ, că influinţa maghiară, care şi până acum a fostŭ fórte multŭ scurtată, amŭ împărţi-o cu Cehii, séu cu alte vorbe în afacerile comune jumĕtate dreptulŭ, care ni-se cuvine nouĕ, l'amŭ împărţi cu Cehii

Aşadéră, décă s'ar duce în deplinire planulŭ Cehilorŭ, perderea ar fi totŭ a Ungariei. Noi cu ocasiunea pactului atâta amŭ scăritŭ din drepturile nóstre, încâtŭ acum prin împărţirea acestora cu Cehii, n'amŭ face alta decâtŭ a pune în jocŭ nu numai influinţa nóstră, ci şi drepturile câte le mai avemŭ, pentru ca unŭ alŭ treilea sĕ ajungă spre paguba nóstră la astfelŭ de avantagii, pe carĭ noi, pierḑêndu-le cu ocasiunea pactului, zădarnicŭ ne împintenămŭ sĕ le mai dobêndimŭ....

„De aceea, încheiă „Ellenzék“, sfătuimŭ pe Cehĭ: sĕ rĕmână aşa după cum au fostŭ până acuma. Noi nicĭ-odată nu ne vomŭ da votulŭ la o astfelŭ de învoiélă, la unŭ astfelŭ de pactŭ imposibilŭ, care, e de prevĕḑutŭ, nĭ-ar pune numai sgarda la gâtŭ.“

Rusia şi Austro-Ungaria.

Fóia rusescă „Novosti“ din Petersburgŭ publică în numĕrulŭ dela 2 Sept. n. unŭ articulŭ, în care pledéză pentru o apropiere între Rusia şi Austro-Ungaria. Ea crede, că cercurile guvarnamentale din Viena ar fi bune bucuróse, când ar vedé, că relaţiunile actuale dintre Rusia şi dintre Austria se îmbunătăţescŭ. „Novosti“ ḑice, că elŭ nu este duşmanŭ alŭ Austriei, déră apoi o adevĕrată şi durabilă apropiere cam cu anevoie se póte face între Rusia şi între Austria din causă, că interesele amêndurorĭ statelorŭ suntŭ fórte diverse.

Cumpănirea pacĭnică a sferelorŭ, până unde se întinde puterea unuia şi până unde puterea celuialaltŭ statŭ, în peninsula balcanică au fostŭ totŭ-déuna artificială, din care causă nu s'au pututŭ stabili relaţiunĭ sincere şi amicale între Rusia şi între Austro-Ungaria. Rusia nu póte renunţa la rolulŭ sĕu de a conduce întréga lume slavă, déră nice la o mĕsură óre-care de influinţă asupra tuturorŭ popórelorŭ balcanice. De altă parte nicĭ Austria, pe care a împins'o puterea împrejurărilorŭ în peninsula balcanică, nu póte şi nicĭ nu vré, sĕ renunţă la influinţa ce-o are asupra statelorŭ balcanice, şi nicĭ de tendinţa de a micşora influinţa rusésccă nu se póte despărţi.

Cu tóte acestea o apropiare de Austria n'ar contra ḑice intereselorŭ rusescĭ, ci din contră, ar face de s'ar realisa unele cestiunĭ ale politicei rusescĭ orientale într'unŭ modŭ practicŭ. Décă Rusia nu voesce sĕ pórte rĕsboiu cu Austria pentru cestiunea bulgară, atuncĭ trebue sĕ se gândéscă că cestiunea bulgară pe cale diplomatică fără Austria nu se póte resolva. Pasulŭ cel dintâiu de apropiere trebuie sĕ-lŭ facă Austria şi nu Rusia. Mai încolo fóia ruséscă învinovăţesce pe Austria, că ea s'a băgatŭ în Balcanĭ şi că prin influinţa sa aţiţă în Bulgaria tóte elementele duşmane Rusiei, şi caută în totŭ chipulŭ sĕ micşoreze influinţa Rusiei în Bulgaria.

Tóte acestea nu potŭ decâtŭ sĕ aducă o mare catastrofă între Rusia şi între Austria, deórece Rusia nicĭodată nu va renunţa de dragulŭ Austriei la interesele sale, ce le are în peninsula balcanică pentru care au adusŭ de unŭ seculŭ atâtea sacrificii în banĭ şi în ómenĭ, pe când Austria le-au luatŭ tóte de-a gata, fară de nicĭ unŭ sacrificiu.

Regina Natalia şi Consistoriulŭ din Belgrad.

Regina Serbiei Natalia şĭ-a trimesŭ deja observaţiunile sale Consistoriului din Belgradŭ. După cum scrie corespondentulŭ vienesŭ alŭ lui „Times“, regina Natalia vrea sĕ aştepte sfêrşitulŭ divorţului în Bucurescĭ şi de aceea a mersŭ acolo fiind-că guvernulŭ austro-ungarŭ, după cele întêmplate la Wiesbaden, nu ar fi vĕḑutŭ cu ochĭ bunĭ, ca regina sĕ aştepte încheierea divorţului pe teritorulŭ austriacŭ; ḑice mai departe corespondentulŭ, că regina numai pentru aceea a mersŭ la Versailles, ca acolo sĕ se înţelégă cu cumnatulŭ sĕu prinţulŭ Grigorie Ghica şi unde şĭ-a luatŭ şi doi advocaţĭ la sfatulŭ cărora regina a ştersŭ fórte multe din scrisórea s'a de apĕrare în causa divorţului, aşa că acésta e fórte scurtă. Advocaţii luândŭ în considerare că regina nu voesce o despărţire totală, ci numai o despărţire de patŭ şi de masă basată pe canóne, i-au sfătuitŭ ca sĕ nege simplu tóte punctele cu carĭ este acusată. Rĕspunsulŭ acesta ei 'i l'au înmânatŭ în 30 Aug. Elŭ constă din următórele patru puncte:

1. La acusarea *că regina s'ar fi esprimatŭ adeseorĭ în faţa streinilorŭ despre regele în modŭ vĕtămătorŭ* şi că a vĕtămatŭ pe óspeţii lui, dênsa rĕspunde că fiindŭ uneorĭ în stare nervósă orĭ indispusă póte sĕ fi esprimatŭ astfelŭ de cuvinte pe carĭ acum le regretă, dér tóte espectorările aceste suntŭ de-a se atribui ambiţiunei sale vĕtămate şi scirilorŭ acelora, carĭ le primia din când în când pricinuindu-i multŭ chinŭ şi iritaţiune.

2. La acusarea, că adecă *ar fi statŭ în înţelegere cu inimicii regelui*, regina declară, că, politicii Sêrbĭ în carĭ şĭ-a pusŭ ea încrederea n'au fostŭ inimicii regelui ci numai contrarĭ politicei lui Garaşanin, şi fiindcă câţĭva din aceştĭ bărbaţĭ precum Risticĭ, Gruicĭ şi Horvatovicĭ, în anii din urmă au fostŭ miniştri, trebue sĕ o privéscă ca semnŭ, că însuşĭ regele s'a purtatŭ cu încredere faţă de ei. Ce privesce mai departe pe consululŭ rusescŭ *Persiani*, regina négă că amiciţia cu diplomatulŭ şi consululŭ acelei puterĭ mar, ar fi condus'o la intrigĭ de orĭ ce natură politică. Regina ḑice, că *Persiani* nu i-a datŭ decâtŭ numai sfaturĭ bune. De altmintrelea regina e de părere, că toţĭ miniştri aceia, pe carĭ regele 'i ţine de rĕu voitorĭ ai sĕi, suntŭ astfelŭ de bărbaţĭ, pe carĭ ea totdéuna ar dori sĕ-i védă în apropierea şi în lăuntrulŭ casei regelui.

3. La acusarea a treia, că adecă dênsa ar fi aprobatŭ *abḑicerea Regelui*, regina constată, că regele mai demulte orĭ i-a descoperitŭ gândulŭ sĕu de a abḑice la tronŭ, ḑicând i-a mărturisit'o acésta imediatŭ după rĕsboiulŭ sêrbo-bulgarŭ, ţéra era fórte turburată, ér gândulŭ celŭ dintâiu alŭ reginei a fostŭ, ca sĕ se creeze fără amânare o regenţă; de aceea i-a şi trimesŭ ea aceea scurtă depeşă, pe care regele a ignorat'o. Regina apoi continuă, că pe timpulŭ acela dênsa era obosită cu totulŭ, atâtŭ trupesce câtŭ şi sufletesce, în urma îngrijirei rănıţilorŭ ér împregiurare, că dênsa nicĭ n'a aprobatŭ, nicĭ n'a desfătuitŭ abḑicerea, aprovenitŭ singurŭ din convingerea, că regele de sigurŭ a cumpănitŭ bine lucrulŭ

încă înainte de a-i fi depeşatŭ despre hotărîrea ce a luat'o dênsulŭ. Regina dice mai departe, că în convingerea acésta a ţinut'o regele şi cu alte ocasiunĭ, când adecă dênsulŭ a declaratŭ nu numai înaintea sa, ci chiar şi înaintea miniştrilorŭ şi a corpului diplomaticŭ, că i s'a urîtŭ de domnie. De câte-orĭ regele a făcutŭ acéstă declaraţiune, celŭ puţinŭ la părere seriósă, tot-déuna a fostŭ cu consideraţiune la aceea, că: *ce e mai bine în interesulŭ fiiului ei?* In fine constată regina, că dênsa nicĭ-odată n'a grăbitŭ abdicerea regelui, ci tot-déuna a disŭ, că décă nu mai vré a domni, sĕ hotăréscă după placulŭ sĕu înteregnulŭ.

4. La a patra acusare regina declară că în privinţa armoniei şi a conglăsuirii temperamentelorŭ, *viéţa ei familiară n'a fostŭ fericită*; totdéuna însĕ ea s'a nisuitŭ sĕ-şĭ împlinéscă datoria de mamă, ér acum judecata afacerei sale o depune în mânile lui D-deu.

Aceste suntŭ pe scurtŭ cele patru puncte cu carĭ a fostŭ acusată şi la carĭ a rĕspunsŭ regina Natalia în modŭ aşa de cotegoricŭ.

SCIRILE DILEI.

M. S. *Regele României* a primitŭ din partea M. S. *Impĕratului Germaniei*, Rege alŭ Prusiei, o scrisóre, prin care 'i notifică, că soţia Sa, M. S. Impĕrătésa şi Regina, *a datŭ nascere unui principe.*

***

Cu privire la *petrecerea din M.-Ludoşŭ*, arangiată în 27 Augustŭ n. c., primimŭ încă o corespondenţă din părţile Reghinului săsescŭ. In ea se laudă corulŭ, ce d-lŭ învĕţătorŭ *Negruţŭ* l'a arangiatŭ cu scolarii sĕi, aşa că cei ce au asistatŭ la serviciulŭ divinŭ în diminéţa acelei dile, au rĕmasŭ surprinşĭ de progresele ce le-a făcutŭ în cântărĭ d-lŭ Negruţŭ cu elevii sĕi. Se esprimă recunoscinţă stimabilelorŭ familii Moga şi Solomonŭ din Ludoşŭ, precum şi Şandorŭ din Orda, pentru ospitalitatea lorŭ caracteristică. In celelalte, cuprinsulŭ corespondenţei consună pe deplinŭ cu cele dise în corespondenţa din marginea Câmpiei, publicată în Nr. 185 alŭ fóiei nóstre.

***

„La Lauterne" din Parisŭ află din nisce telegrame cifrate din Petersburgŭ că unŭ *nou atentatŭ s'a plănuitŭ asupra vieţei lui Alexandru III*, Ţarulŭ Rusiei. Ca atentatorĭ suntŭ 11 persóne, între acestea se află şi 3 femei. Ele au fostŭ arestate, găsindu-se la dênsele nisce bombe umplute cu dinamită. Totŭ în aceeaşĭ di s'au operatŭ mai multe arestărĭ şi în alte puncte ale capitalei, dér nu se scie nimicŭ positivŭ asupra complotului. Guvernulŭ nu lasă sĕ se trimită nicĭ o depeşă asupra acestui casŭ. De asemenea în câteva cercurĭ bine informate se vorbesce de întórcerea Ţarinei din Gmunden câtŭ se póte de curêndŭ. Nihiliştii ér s'au apucatŭ de lucru.

***

In Constanţa va apăre la 1 Septemvre unŭ organŭ de publicitate, purtândŭ titlulŭ „*Gazeta Dobrogei*". Acestŭ organŭ se va ocupa mai alesŭ cu chestiunile economice, care intereséză ţéra şi în specialŭ noua provinciă. Politica va fi pusă în alŭ doilea planŭ. Diarulŭ este redactatŭ de unŭ comitetŭ. Dela 1 Noemvre, scrie „România" acelŭ diarŭ va apăre în două limbĭ: românesce şi turcesce.

***

Corespondentulŭ din Atena alŭ diarului „Staaten Corespondenz" afirmă, că mai mulţĭ oficerĭ francesĭ suntŭ înrolaţĭ în *armata grecéscă* şi că puterea armată a Greciei constă adĭ în 26,000 de soldaţĭ, apţĭ pentru a puté fi puşĭ pe piciorŭ de rĕsboiu.

***

Se scrie din Viena diarului „Times", că vre-o *50 soldaţĭ turcĭ au desertatŭ* din garnisóna din Kirdjali şi au fugitŭ în Rumelia orientală. Pórta a cerutŭ extradarea lorŭ, însĕ guvernulŭ bulgarŭ nu are intenţiă a da urmare acestei cererĭ. Soldaţii au declaratŭ, că au desertatŭ pentru că nu lĭ-s'a plătitŭ solda pe mai multe lunĭ.

***

Intr'o familiă bună din Braşovŭ, care locuesce în cetate, se primescŭ *scolarĭ în costŭ şi cvartirŭ* pe lângă condiţiunĭ moderate. In acéstă familiă se vorbescŭ tóte trei limbele ţĕrii. Informaţiunĭ mai de aprópe póte da administraţia fóiei nóstre.

Literatură.

Sĕrutarea. Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în tipografia Curţii Regale din Bucurescĭ o *Comediă într'unŭ actŭ*, scrisă în versurĭ de d-lŭ *G. Sionŭ*, membru alŭ Academiei Române. Opulŭ de faţă, care costă unŭ leu ŭn. şi cuprinde 29 pag. formatŭ mare 8⁰, represintă ultima operă a lui Th. de Banville, „*le Baiser*," alŭ căreia subiectŭ pare a-şĭ găsi apropiată asemĕnare cu unele subiecte din basmele poporale românescĭ. D-lŭ Sionŭ, în localisarea acestei opere, a făcutŭ din feea francesă *Urgela* o *Ursită*, aflată în mitologia nóstră poporală, ér din legendarulŭ *Pierrot* a făcutŭ unŭ *Norocelŭ*, adecă unŭ fiu rĕsfăţatŭ alŭ Norocului, în epoca trecerei sale dela adolescenţă la bărbăţiă.

Însciinţare.

Reuniunea femeilorŭ române din Braşovŭ a înfiinţatŭ, după cum se sciă, unŭ *internatŭ*, cu scopŭ de a instrui fetiţele aşedate aci în menajulŭ casei, precum şi în diferite lucrurĭ de mână, ce cadŭ în sfera unei bune económe, şi anume se învéţă aci:

a) A pregăti totŭ felulŭ de mâncărĭ *b*) A spăla şi a călca totŭ felulŭ de albiturĭ; *c*) A cóse la maşină albiturĭ şi vestminte; *d)* A tórce, a ţese pândă, postavŭ, covóre şi alte lucrurĭ pentru trebuinţele casei (industria de casă); *e)* A cultiva legumĭ; *f)* Regulĭ higienice.

In acestŭ înternatŭ se primescŭ:

A. Interne. 1. Fără plată: fetiţe orfane, sĕrace, care vorŭ fi absolvatŭ 3—4 clase primare, şi vorŭ fi împlinitŭ 14 anĭ. Aceste fetiţe vorŭ provedé tóte serviţiele interne. 2. Cu plată se primescŭ: parte fetiţe de acele, care au absolvatŭ clasele primare şi vorŭ sĕ se cualifice numai în lucrile, care se înstruéză în internatŭ; parte de acele, care pe lângă acéstă cualificare vorŭ sĕ continue învĕţămêntulŭ la vre-una din şcólele din locŭ.

Pentru instrucţiunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum şi pentru întréga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativŭ 10 fl. pe lună pentru fiă-care fetiţă.

B. Externe. Fetiţe de acele din Braşovŭ, care vinŭ în internatŭ numai peste di, plătescŭ pentru instrucţiunea de sub punctele a) până la f) precum şi pentru mâncarea de prândŭ şi de séră (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinţii, carĭ voescŭ sĕ-şĭ aşede fiicele lorŭ în acestŭ internatŭ, au sĕ se adreseze la subscrisa presidentă.

Agnesŭ Duşoiu m. p. presidentă. **Lazarŭ Nastasi** m. p. actuarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 6 Septemvre. Faimele despre schimbărĭ în ministeriulŭ sêrbescŭ nu se adeverescŭ. Prilejulŭ la acestŭ sgomotŭ a datŭ împrejurarea, că Risticĭ, care se află de presentŭ în Abbazia, a luatŭ posiţiune în afacerea de divorţŭ în contra reginei Natalia.

Belgradŭ, 6 Septemvre. Se facŭ pregătirĭ pentru a suprima orĭ ce demonstraţiunĭ pe strade în diua nascerii reginei Natalia; dér se speră că va fi linişte.

Parisŭ, 6 Septemvre. Intre Blaisy şi Dijon s'a întêmplatŭ o teribilă ciocnire între trenurile accelerate ce veneau dela Parisŭ şi din Italia. 12 persóne au fostŭ omorîte, 40 rănite. Două locomotive şi optŭ vagóne fură sfărâmate. Comunicaţiunea este cu desevêrşire întreruptă.

Cununiă.

D-lŭ *Zahariă Bulbucŭ*, teologŭ absolutŭ îşĭ va serba cununia sa cu D-ra *Eugenia Balu*, fica preotului Iosifŭ Belu din Ilva mare, în 16 Septemvre 1888 st. n, la 3 óre p. m. în biserica gr. cat. de acolo.

DIVERSE.

Din Constanţa, i se scrie „Epocei": Aicĭ oraşulŭ e în fierbere ca şi marea. Amŭ întratŭ în perioda strălucită a sesonului. Serbările de totŭ felulŭ pe uscatŭ şi pe apă se succedŭ fără întrerupere. Viorile rĕsună mai în tóte serile, când la casinŭ, când la hotelŭ Carolŭ. Diua se facŭ escursiunĭ călare séu în trăsurĭ la insula lui Ovidiu, unde legenda dice că e îngropatŭ marele poetŭ. Pe mormêntulŭ (unŭ tumulus destulŭ de măreţŭ şi care a rĕmasŭ nesăpatŭ) lui Nasone, acum se dejună servindŭ fórte aprópe de masă, şi poetulŭ, décă în adevĕrŭ zace sub acelŭ mormanŭ, multe a pututŭ audi şi chiar simţi din cele ce se petrecŭ; vinulŭ curge şi stropesce adesea pămêntulŭ. Sĕptĕmâna trecută mai multe dame din cele mai frumóse şi din cele mai elegante au cântatŭ vecĭnica pomenire şi au vĕrsatŭ mai multe stele de şampaniă pe mormêntulŭ aceluia, care a cântatŭ amorulŭ. După acestŭ parastasŭ elegantŭ s'a arangiatŭ un balŭ campertru, s'au dansatŭ valsurĭ, polcĭ şi cadrilurĭ. Plimbările se întocmescŭ şi la laculŭ Mamaia, unde peisagiulŭ este splendidŭ. Laculŭ Mamaia, de o colóre albastră ca ochii unei frumóse maurĭ, e separatŭ de mare printr'o limbă de pămêntŭ fórte îngustă, pe care o trăsură póte d'abia sĕ mérgă. Colorile albastre şi verde a mărei şi a lacului facŭ unŭ contrastŭ curiosŭ. Laculŭ lacrimilorŭ, aşa numitŭ de când cu rĕsboiulŭ Crimeei, fiind-că acolo a muritŭ o întrégă divisiă a armatei francese, e şi elŭ visitatŭ. Apa este infectată de nisce ierburĭ perniciόse. Colórea însĕ e fórte frumósă şi décă nu scii pericolulŭ, care este în baltă, te înşelĭ, poţĭ sĕ bei şi îndată capeţĭ frigurĭ. Laculŭ nu conţine nicĭ unŭ pesce. D'asupra lui chiar pasĕrile evită sĕ trécă. Tăbăcăria de peii şi fântânele dela Anadelkov suntŭ plimbărĭ fórte plăcute şi mai apropiate. Séra marea îşĭ ia monopolulŭ. Bărcile iluminate ca nisce stele cădute plutescŭ pe valurĭ. Din unele se aud glasurĭ armoniόse, din alte sunete de viorĭ; se vĕdŭ şi câte-va gondoli misteriόse care fugŭ spre largulŭ mării. Pĕptĕmâna care a trecutŭ a fostŭ fórte agitată. S'a datŭ unŭ balŭ la casinŭ pentru musicele militare. Decorarea sălei de balŭ, tótă în trofee de arme era splendidă. A fostŭ atâta lume, încâtŭ nu s'a pututŭ danţa decâtŭ fórte târdiu. La Otelŭ Carolŭ au avutŭ locŭ două serate cu viorĭ. Lux, eleganţă şi lume aleasă. Pe Bulevardŭ s'a făcutŭ o serbare veneţiană, pe mare artificii şi unŭ simulacru de bătae naavală, la vii focurĭ bengale şi artificii, balŭ de copii etc.

Depărtarea corpurilorŭ streine din ochiu. Luămŭ din „Pop Science New" următorulŭ sfatŭ alŭ unui medicŭ: Inainte cu vr'o câţĭ-va anĭ călĕtoream pe o locomotivă; când deschisă conductorulŭ feréstra de dinainte, îmĭ sbură o bucăţică de cenuşe în ochiu, care îmĭ causă cea mai violentă durere. Incepui a freca ochiulŭ cu amêndouĕ mânile, când conductorulŭ mĕ sfătuì sĕ nu frecŭ ochiulŭ lovitŭ, ci celălaltŭ. Eu urmaiu sfatulŭ datŭ, şi în curênd simţii cum grăunţele de cenuşe se îndréptă spre códa ochiului. După o frecare de câteva minute séu şi mai lungă, aflaiu, când mĕ uitaiu într'o oglindă, grăunţele pe faţa mea. De aci am mai încercatŭ acestŭ mijlocŭ şi l'am recomandatŭ şi altora, şi tot-d'auna a reuşitŭ, décă grăuntele n'a fostŭ aşa de ascuţitŭ, ca sĕ sgârăe lumina ochiului şi astfelŭ numai prin operaţiune sĕ se pótă depărta.

Unŭ oraşŭ vechiu. In guvernamentulŭ Volga s'a descoperitŭ unŭ oraşŭ vechiu. O escursiune archiologică a făcutŭ acéstă descoperire. Pe partea dréptă a Volgei s'au găsitŭ, pe o întindere de 2 verste şi jumĕtate, rĕmăşiţele unui mare oraşŭ vechiu, care a avutŭ o cultură fórte înaltă, căcĭ s'au găsitŭ bucăţĭ de marmură cioplită, apeducte şi alte lucrurĭ fórte importante. Dênşii au mai găsitŭ acolo multe monede arabe, persiane şi tatare.

„ALBINA" institutŭ de creditŭ şi de economii.

Filiala Braşovŭ.

Conspectulŭ operaţiunilorŭ de cassă în luna Augustŭ 1888.

Intrate:

Numĕrarŭ cu 31 Iuliu 1888	fl. 20,908.82
Depunerĭ	172,958.31
Cambii rĕscumpărate	122,026.15
Conturĭ curente	23,406.68
Imprumuturĭ pe producte	10,828.67
Imprumuturĭ pe efecte şi alte împrumuturĭ	16,158.59
Monetă	2943.13
Interese şi provisiunĭ	3564.28
Comisiunĭ	382.84
Diverse	19,523.69
	fl. 392,701.13

Eşite:

Depunerĭ	fl. 163,805.53
Cambii escomptate	113,773.53
Conturĭ curente	62,537.37
Imprumuturĭ pe producte	3890.43
Imprumuturĭ pe efecte şi alte împrumuturĭ	7135.—
Monetă	6427.02
Interese şi provisiunĭ	530.67
Comisiunĭ	1691.25
Diverse	20,676.31
Spese şi salare	785.43
Numĕrarŭ cu 31 Augustŭ 1888	11,418.61
	fl. 392,701.13

V. Bologa, m. p. dirigentŭ. **N. P. Petrescu** m. p. adjunctŭ.

V. Gămulea, m. p. comptabilŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 4 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.40	Vênd.	9.42
Argintŭ românescŭ	„	9.33	„	9.35
Napoleon-d'orĭ	„	9.71	„	9.72
Lire turcescĭ	„	11.—	„	11.05
Imperialĭ	„	10.—	„	10.05
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	122.—	„	122.50
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.55
Renta de hârtiă 5%	91.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	100.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	129.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.70
Renta de argintŭ austriacă	82.35
Renta de aurŭ austriacă	111.50
Losurĭ din 1860	140.25
Acţiunile băncei austro-ungare	883.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	306.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	314.10
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.70
Mărcĭ 100 împ. germane	59.98½
Londra 10 Livres sterlinge	122.65

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

„ALBINA“,

Institutŭ de creditŭ și de economii

FILIALA BRAȘOVŬ.

Scrisurĭ fonciare de 5%

ale

Institutului de creditŭ și de economii „ALBINA“

în Sibiiu.

Aceste scrisurĭ fonciare notate la bursa din Budapesta aducŭ 5% interese și oferŭ **siguranța cea mai mare**, fiindŭ ele asigurate:

1. Prin hipotecă mai mare ca **întreită**, care adecă întrece siguranța pupilară usitată.

2. Prin unŭ fondŭ specialŭ de garanție prescrisŭ prin lege de **fl. 200,000** elocate in efecte publice sigure.

3. Prin tótă **cealaltă** avere a institutului.

Cuponii de interese se plătescŭ fără de nicĭ o subtragere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiiu, la subscrisa filială în Brașovŭ și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturĭ până la 90% a valórei lorŭ de cursŭ pre lângă 5½% pe anŭ.

Scrisurile fonciare se rescumpĕră în valórea lorŭ nominală celŭ mult în 30 anĭ, prin tragere la sorțĭ în totŭ anulŭ. Ele se află de vênḑare în cursulŭ ḑilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașovŭ

a „ALBINEI“, institutŭ de creditŭ și de economii.

Oarele de birou suntŭ dela 8 a. m. până la 2 p. m.

Picăturile de stomachŭ MARIAZELLER,

care lucră escelentŭ în contra tuturorŭ bólelorŭ de stomachŭ.

Schutzmarke.

Neîntrecute pentru lipsa de apetitŭ, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosŭ greu, umflare (vênturĭ), răgăélă acră, colică, catarŭ de stomachŭ, acrélă, formarea de pétră și năsipŭ, producerea escesivă de flegmă, gălbinare, greață și vomare, durere de capŭ (décă provine dela stomachŭ), cârcei la stomachŭ, constipațiune séu încuiare, încărcarea stomachului cu mâncărĭ și bĕuturĭ, limbricĭ, suferințe de splină, ficatŭ și de haemorhoide. — Prețulŭ unei sticle **dinpreună cu prescriereade întrebuințare 40 cr., sticla îndoitŭ de mare 70 cr.**

Espediția centrală prin farmacistulŭ

Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomachŭ Mariazeller nu suntŭ unŭ remediu secretŭ. Părțile conținĕtóre suntŭ arătate în **prescrierea de întrebuințare,** ce se află la fie-care sticlă.

Veritabile se află mai în tóte farmaciile.

Avertismentŭ! Picăturile de stomachŭ Mariazeller se falsifică și se imitéză de multe orĭ. — **Ca semnŭ, că suntŭ veritabile,** servesce învĕlitórea roșiă provĕḑută cu **marca de protecțiune de mai susŭ,** și afară de acésta pe fiecare **prescriere de întrebuințare,** ce se află la fiecare sticlă, trebue sĕ fie arătatŭ, că acésta s'a tipăritŭ în tipografia D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: **Brașovŭ,** farmacia *Franz Kellemen,* farmacia la „Biserica Albă“; farm. *I. Goos;* farm. *Iul. Hornung;* farmacia *F. Iekelius' W-we;* farm. *K. L. Schuster.* farmacia *Heinrich G. Obert;* farmacia *Ed. Kugler* la „Higiea“.

Băile Tușnadŭ: farmacia *Alex. Dobay.* **Cohalmŭ:** farm. *Ed. Melas,* farmacia *E. Wolff,* **Feldioră:** (Marienburg), farm. *Wil. Schneider.* **Făgărașŭ:** farm. *v. Bildner,* farm. *Hermann* **Sz. Szt. György:** farm. *Val. Beteg,* farm*Barabás Fer.* 13,52—25

Nru 102—1888 scol. 139,3—2

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de alŭ 3-lea învĕțătorŭ la scóla confesională gr. cat. din Maierŭ, prin acésta se escrie concursŭ până în 20 Septemvre a. c. pre lângă salariu anualŭ de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au de a-șĭ așterne suplicele lorŭ instruite cu documentele prescrise de legea scolastică până la terminulŭ prefiptŭ la presidiulŭ senatului scolasticŭ gr. cat. localŭ.

Dela senatulŭ scolasticŭ confes. gr. cat.

Maierŭ, în 30 Augustŭ 1888.

Președintele:	*Notariulŭ:*
Basiliu Groze,	**Basiliu Tofanŭ,**
parochulŭ locului.	învĕțătorŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administraț. „Gaz. Trans.“

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŬ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provĕḑută cu cele mai nouĕ mijlóce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipurĭ,

primesce și efectuéză totŭ felulŭ de lucrărĭ tipografice, precum:

Opurĭ și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurŭ, argintŭ și colorĭ, tabele, etichete de totŭ feliulŭ și esecutat elegantŭ.

Pentru comercianțĭ: **adrese pe scrisorĭ, facture, liste cu prețurĭ curente, avisurĭ, recomandațiunĭ, cerculare** ș. a.

Programe elegante, bilete de visită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Dispunêndŭ de mașinĭ perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulŭ nostru tipograficŭ este în posițiune a eseuta orĭ-ce comandă în modulŭ celŭ mai esactŭ și esteticŭ precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescŭ **în biuroulŭ tipografiei, Brașovŭ, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I,** către stradă. Comandele din afară rugămŭ a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.